

nebe i země hoden jest, abych jej do aksamtu, tkytý i zlatohlavu zavínula, ale ty dobře víš, že pro mou velikou chudobu lepšího a dražšího nic opatřit nemohu, protož mou dobrou vůli zavděk přijmi; neb kdybych bohatství celého světa měla, rada bych je všechno k jeho službě vynaložila.

Když již všechno zhotoveno bylo, tu nesvětější Panna s tou největší počest-
ností na svá kolena klekla, oči i ruce k nebi pozdvihla a tak až do půlnoci kle-
čet zůstala. O, kdo nyní vypravít moci bude, jak pobozně, jak vtoucně, jak uctivé-
tědáž Maria se modlíla a jak při té modlitbě na duši i na těle jest se vynacházec-
la! Zjevení svaté Brigidy takto praví, že byla v tom rozjímaní všechna v mysli
vytřena a sladkost boží všechna opívala, ano všemohoucí Pan Bůh dal jí takové
poznání své nesutlé božské bytnosti, jak její smrtedlné tělo postihnouti mohlo.
V tom mysle vytřzení patrně poznala, jak veliký jest ten Bůh, který již z ní měl vy-
jíti, a jak naproti tomu špatně jest to člověčenství, v kterém on se má naroditi. Po-
znávala také (tak mnoho, jak člověk může poznati), kterak ten, kterého již měla
poroditi, od věčnosti od Boha Otce zplazen byl, též, kterak ona má toho vlastni
matkou být, kterého nadpřirozeným způsobem Bůh Otec otcem byl od věčnosti.

Naposledy přiblížovala se přestásta hodina, po které nebe i země tak dlouho
toužila a na které spasení celého světa záleželo, totižto v které Syn boží jako
nejaký korunovaný ženich z svého pokoje, to jest z života panenského, ven měl
vyjít. O hodina opravdu zlatá! A to byla hodina dvanactá o půlnoci, v které tmy
Starého zákona v jasné světlo Zákona nového měly obrácené být. Protož jak půl-
noci se přiblížilo, tu tak veliký blesk z nebe dolu vstoupil, že tak jasno bylo, jako
o poledních může být, a od toho nebeského blesku netoliko ta jeskyň a město
Betlém, ale i celý svět osvěcen byl, takže všickni lidé se divili, vidouce o půl-
noci jasný den být. ^(e) V tom tehdy okamžení s takovou mocí to nejsvětější dítě
v životě matky se pohnuo, že skrze to pohnutí z vytřzení mysle zas k sobě přišla
a hned v tu chvíli v jednom okamžení beze vši bolesti to nejsvětější dítě na svět
porodila.

Kterak pak jest je porodila, to sama tímto slovy vyjevila: Když můj syn byl se
narodil, tak se mi zdálo, jako by půl srdce mého ze mě vyšlo a se narodilo. ^(f) To
jest: jímá se jí být nezdálo, než jako by se bylo její srdce v těle pro velikou slad-
kost vedvi rozpušlo, z kteréhožto jeden díl jako by byl v jejím těle zůstal a druhý
jako by byla porodila. Chťce pak se podívat, kam se polovici jejího srdce podělo,
tot' hle, vidí svého nejmilějšího synáčka na zemi před svýma nohami ležet, který
všechen čistý, uslechutý a beze vši poškvrtny byl, z kteréhož také tak veliký a ne-
vypravitelný blesk vycházel, že slunce svou jasnost jemu se nemohlo vyrovnati.
Ta pak svíce, kterou svatý Josef tam byl postavil, zádného světla ze sebe více ne-
vzdávala, poněvadž ten veliký blesk boží to přirozené světlo té svíce univec ob-
rátil. Byl pak ten způsob porodu tak rychlý, že žádný znamenat nemůže, kterak
Maria porodila. Kterak pak tehdaž s ní se dalo, z jejích vlastních slov se poznati